

Üle Paide.
Koigi p.ag.

Prof. Kautzwardt' nim.
Eesti NEM Pank

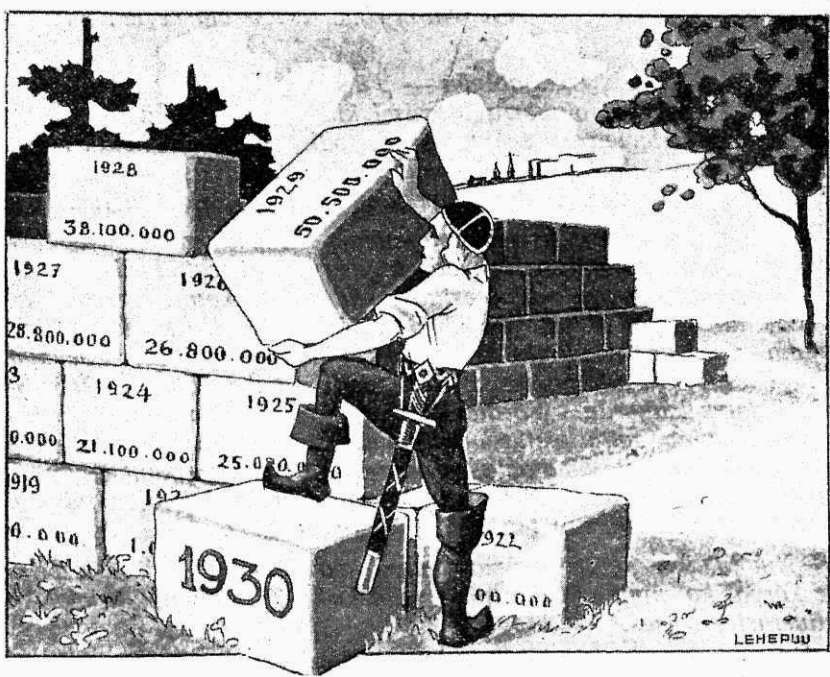

KINDLUSTUSSELTIS „EESTI“ AJAKIRI

Nr. 1

Tartus, küünlakuul 1930. a.

II aastak.

Aast-aastalt laieneb ja tugevneb meie seltsi tegevus. Tõmbame kõik selles ülesehitustöös ühelmeelisel kaasa!

Uuel aastal uue jõuga.

Uus aasta pärib harilikult vanalt nii mõndagi. Nagu lugejad teisel toodud tegevuse ülevaatest näevad, on seltsi tegevus möödunud aastal üsna jõudsalt kasvanud: tulud preemiatest on tõusnud üle 50.000.000 senti. See arv on ühest küljest tõenduseks, et arusaamine ühisabi tähtsusest kindlustusalal järjekindlalt levib, kuid teisest küljest kohustab see meid, seltsi tegelasi, korraliku töö ja asjaajamisega senisest veel rohkemal määral ära teenima ja juure võitma laialdaste rahvahulkade usaldust. Uus aasta ei tohi vana pärandust ära pillata, vaid peab seda hoolikalt alal hoidma ja juuregi kasvatama.

Kaebused ja kurtmised halbade aegade üle on praegu iga-päevaseks nähteks. Rahulolematuseavaldused on kujunenud nagu mingi moodsa hea tooni väljenduseks. On ju küll tõsi, et elame majandusalal üle teravat kriisi, mis puudutab valusalt laialdasi hulkasid. Kuid kas peame sellepärast uppuma lohutamatusse pessimismi? Kas aitab ainuüksi halbade aegade kirumine ületada tekkinud raskusi. Meil ei ole võimalust kuhugi põgeneda kitsaste aegade eest, samuti ei suuda keegi leiutada nõiakeppi, mille varal võiks üleöö olusid lahedamaks muuta.

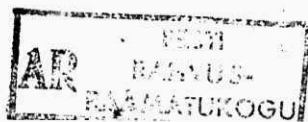
On olemas vaid kaks abinõu — p ü s i v t ö ö j a k o k k u h o i d — mis meid parema olukorra loomisel kindlalt sihile viivad. Meile kindlustusmeestele langeb seejuures eriti õilis osa: alal hoida rahva tööhimu, kindlustades töövilja ootamatute õnnetuste vastu. Samuti on meie alalt pärit kõige ideaalsem kokkuhoiu viis — elukindlustus.

Vaatamata kitsastele aegadele, võime siiski nii mõnelgi alal tähele panna rahvavaranduse kehvade tagavaradega teatud viisil pillavalt ümberkäimist. Kui palju eestlaste vähestestki kapitalidest ei lähe kas teadmatusse või lihtsalt ükskõiksuse tõttu võõraste kaukasse, kus see juba ennem meie kahjuks kui kasuks tööle rakendatakse. Vaevaga kogutud sentidega aitame seega nõrgendada oma niikuinii nõrka majanduslikku seisukorda. Võrdlemisi tugev on ka kindlustusalal võõraste kants ning palju eestlasi maksavad senini selle kõvendamiseks ikka veel iga-aastaste kindlustusmaksude näol võõraste poolt juhitavatele ettevõtetele pearaha. Ka sel alal seisab meie ees laialdane tööpõld selgitada rahvale säärase talitusviisi hädaohtlikkust.

Kui tahame jääda püsima, peame saavutama poliitilise iseseisvuse kõrval ka majandusliku ning seda ka meie kitsamal erialal — kindlustustegevuses.

Selle suure ja tänuväärt ülesande lahendamisele asume uuel aastal uue jõuga.

J. Nirk.

Tegevussihte eeloleval aastal.

Püsivust ja järjekindlust töös — see on esimene nõue, mille peame endile esitama, kui tahame saavutada tagajärgi.

Iga üksiku esitaja kohus on suurendada uuel aastal oma tegevust, mille läbi suureneb kogu seltsi läbikäik ning viimasel on võimalus paku-

Pealiskaudsegi kokkuvõtte järelle võib iga esitaja oma tööpiirkonnast lühikese ülevaate saada, palju ta seal läinud aasta jooksul tegemata jätnud, kas unustuse, püsimatuse või lihtsalt selle tõttu, et agendi tööle kuigi tõsist tähelepanu ei osutanud. Nüüd uuel aastal tuleb see kõik heaks teha

Seltsi Tartu pere ühine jõulupuu 4. jaanuaril s. a.

da liikmetele järjest suuremaid paremusi. See asjaolu omakorda kergendab vastutaksuks esitajate tööd. Mida rohkem paremusi suudab selts pakkuda, seda kergem on võita talle poolehoidu kohtadel.

Kuigi kindlustusalal valitseb äge võistlus, ei saa siiski salata, et on veel küllaldaselt ringkondi, keda võiks võita meie seltsile poolehoidjateks.

ning juba aasta alul koostada kindel töökava, mille teostamist ei tohi aasta jooksul kahesilma vahele jätta. Tuleb koguda kindlustuste tähtpäevi ja ära märkida elukindlustuse kandidaate ning kogutud materjale õigel ajal kindlustuslepingute sõlmimiseks ära kasutada.

Suurendades oma tegevust ei saavuta te sellega üksi isiklikku tulu, vaid aitate taotleda kõrge-

maid sihte eesti kapitali koondamisel kindlustusalal eestlaste endi poolt juhitava ettevõtte kätte.

Võistlusvõtted ja meetodid peavad muutuma soliidsemateks. Kindlustusseltside ja nende esitajate rohke juures jätavad praegu võistlusviisid paljugi soovida. Paha tihti kasutatakse võistluseks mitte üksi asjatundmatuid, vaid ka lubamatuid võtteid: antakse ülearuseid hinnaalandusi ja täitmata lubadusi, laimatakse võistlejaid, sõlmitakse kindlustuslepinguid võlgu jne. Ühe sõnaga, võisteldakse mitte osavusega, vaid sellega, palju igaüks suudab kõrvale kalduda soliidseist asjaajamise viisidest. Säärane tegevus tasub end aga hiljem või varem seltsidele valusalt kätte, nagu seda juba praegugi mõne ettevõtte juures võib tähele panna. Et edasi viia ja kindlale alusele rajada seltsi tegevust, tuleb meie esitajatel kinni pidada korralikkudest tööviisidest. Poolehoidu võita tuleb seltsi paremuste asjatundliku ja tõepärase selgitamisega, hoolsa ja täpsa asjaajamisega, vastutulelikkusega ning teiste korrektsete abinõudega.

Igalesitajalt tuleb oma kindlustuste portfelli headust tõsta. Praegusel majandusliku kitsikuse ajajärgul tuleb eriti sageli ette kuritahtlikke

süütamisi. Osa neist tehakse küll avalikuks, kuid peab arvama, et suurem osa jääb kindlaks tegemata. Seltsi juhatusel ei ole kaugeutki võimalust saada täpsaid andmeid iga riski kohta ning esitajatel kohtadel, kes kohalikke olusid paremini tunnevad, on tänuväärt ülesandeks keelduda kahtlaste riskide vastuvõtmisest ning juba vastu võetute uuendamisest. Kindlustuse sihiks on tõeliku õnnetuse korral kahjude katmine, mitte aga üksikutele kuritahtliku põletamise läbi kasusaamise võimaldamine. Selletõttu tuleb eriti niisuguste varanduste kindlustusele võtmisest, mille alalhoiust omanik pole huvitatud ning mille põlemise läbi ta võiks kasu saada, täiesti hoiduda.

Selgitage rahvale kindlustusseltsivaliku tähtsust. Paljuid varanduse omanikke ei huvita palju andmed seltsi kohta, millisesse ta oma varanduse mõne agendi pealekäimisel kindlustanud. Säärane ükskõiksus võimaldab võõrastele meie rahva arvel veel võrdlemisi head äri teha. Nagu teada, koguvad kindlustusseltsidesse aegade jooksul tagavarade, reservide jne. näol võrdlemisi suured kapitalid. Meie kapitalikehvale rahvale ei ole mitte ükskõik, kelle käsutada need kapitalid on ning kelle heaks need tööle rakendatakse. On need võõrastes kätes, võib asi

Kui keegi väidab, et tal puudub raha elukindlustuspreemiate maksmiseks, siis annab ta seega parema tõenduse, kui hädatarvilik see tema perekonnale on, et ta ennast võimalikult peatselt kindlustaks.

isegi nii välja kujuneda, et rahvalt saadud summad sama rahva majandusliku iseseisvuse õõnestamiseks mängu pannakse. Eriti elukindlustuse kui pikaajalise lepingu juures on see tähtis, et seltsi valikuga äärmiselt ettevaatlik olmaks, kuna siin ebaõnnestunud valiku juures kindlustuse üleviimine teise seltsi teatud raskustega seotud.

See ei ole kaugeltki kitsarinnaline šovinism, kui nõuame, et eestlane omas riigis ka majanduslikult iseseisev peab olema. Meie ei keela ka võõrastel seda olemast, kuid see ärgu sündigu meie kulul.

Astuge tuletõrje ühingute liikmeks! Kindlustus aitab ainult tasandada üksikutele juhtunud õnnetuste tagajärgi. Õnnetuse läbi hävinenud varandused ise jäävad aga rahvamajanduslikuks kaotuseks. Selle tõttu ei vähenda kindlustus kaugeltki tarvidust tõkkeabinõude järele õnnetuste ärahoidmiseks. Üheks mõjuvamaks tõkkeabinõuks on hästi korraldatud tuletõrje.

On soovitatav, et seltsi tegelased kohtadel võimalikult rohkel arvul tuletõrje ühingute liikmeks astuks ning tuletõrje edendamisele iga-pidi kaasa mõjuks.

Elukindlustus Soomes.

(Järg.)

KINDLUSTUSSELTS „SUOMI“

Suurim soome elukindlustus-selts „Suomi“ on asutatud 1890. aastal. Kuna sel ajal Soomes juhtiv osa elukindlustuses välismaa kindlustusseltside käes oli, oli uue soome kindlustusseltsi asutamine, milles juhtivatele kohtadele asusid soome oma kindlustus- ja majandustegelased, ühtlasi üldrahvusliku tähtsusega sündmus. Alates sellest ajast on k./s. „Suomi“ kiirelt arenenud. 1. I. 1929. a. oli „Suomis“ kindlustusi 577.308; s. o. $\frac{1}{6}$ tervest Soome rahvast, kindlustussummadega 3257 milj. Smk. = 30,6 miljardit senti. 1928. a. toodang oli üksi juba 34.612 kindlustust, kindlustussummadega 593 milj. Smk.

„Suomi“ 1928. a. bilanss oli 576 milj. Smk. = 5,4 miljardit senti, s. o. pool Eesti riigi eelarvest.

Selts omab Helsingis suure viiekordse maja (pilt eelmises nr.), mis täielikult seltsi peakontori kasutada, mille tehniline personaal koosneb 250 isikust.

Tehniline organisatsioon jaguneb välis- ja siseorganisatsiooniks. Välisorganisatsiooni kuuluvad selle juhataja, inspektorid ja 3000 esitajat üle terve Soome. Esitajate hulgas on väga palju kooliõpetajaid, ametnikke, taluperemehi, köstreid ja teisi silmapaistvatel kohtadel olevaid tegelasi. Seltsi esitajate jaoks välja antavas ajakirjas leidub esitajate pilte ja elulugusid, kellel on täi-

tunud seltsi teenistuses olles 20,25 ja isegi 35 aastat.

Kõige aktiivsema esitaja aasta-produktsioon 1928. a. oli 75 milj. senti!

Siseorganisatsioonis pööratakse erilist tähelepanu statistikale. „Suomis“ on olnud kindlustatuid terve tegevusaja kestusel ligi 1 miljon, kelle suhtes statistiline materjal on tähtis mitte ainult kindlustusseltsile, vaid ka riigi statistikale antropoloogiliste ja meditsiiniliste uurimuste jaoks.

KINDLUSTUSSELTS „SALAMA“.

Suuruse poolest teine elukindlustusselts Soomes on „Salama“, asut. 1910. a., kelle elukindlustusportfell samuti kiiret tõusu näitab. 1. I. 1929. a. oli „Salamas“ 161 tuhat kindlustatut, kindlustussummad kokku 1.517 milj. Smk., mis on tähelepanuväärne summa.

Kõige vanem on suuruselt kolmas kindlustusselts „Kaleva“, kelle kindlustuste kogusumma on 1126 milj. Smk. „Kaleva“ on asutatud 1874. aastal.

Üldiselt on näha Soomes elukindlustuse alal hoogu ja elavat tegevust. Elukindlustust loetakse iseenesest mõistetavaks asjaks. Nägin ühes kindlustusseltsis Soomes, kuidas kõrvuti lihtne maa talunaine ja hästi riietatud daam oma kindlustuse preemiaid tasusid. Elukindlustus ei tunne seistuste vahesid, selle abi vajavad kõik.

Konkurents elukindlustuse alal on Soomes võrdlemisi pinev. Võistlusvõitena ei kasutata aga teiste seltside mahategemist, vaid uuenduste ja soodustuste loomist oma kindlustusevõtjatele. Üks soome juhtiv kindlustustegelane tähendas, et võimas on see kindlustusselts, kes võistlejatele järele ei sammu, vaid esirinnas, s. o. oma initsiatiivil ja mitte konkurentsi sunnil kindlustusevõtjatele võimalikke paremusi pakub.

Soome elukindlustuse suhteliselt kõrgemat tasapinda, meiega võrreldes, on soodustanud mitmed tegurid: Soome on meist majanduslikult jõukam, tema rahvuskapitali loetakse meie omast kaks kuni kolm korda suuremaks, elukindlustus on seal vanem, maa vähem sõdade all kannatanud. Suhteliselt aga ka nende teguritega arvestades tuleb meil soome tasapinnani jõudmiseks veel väga palju tööd teha ja meie kindlustusel on ees laialdased arenemisvõimalused.

Meil nurisetakse, et ei hoita kokku, meie toodang on sama suur kui läbi elatakse, meie rahvuskapital on väike. Elukindlustuses peitub aga parim kokkuhoiuviiis ja võimalus rahvuskapitale suurendada.

Edendame ja arendame sellepärast Soome eeskujul oma elukindlustust, millega aitame kaasa kodumaa sotsiaalsele heakäekäigule ja rahvamajanduslikule jõukusele.

E. Brüller.

Ärikulud ja kindlustusmaksude odavus.

Kinnitusaktsiaselts „Oma“ reklameerib „Eesti Statistika“ kuukirja 1929. a. juunikuu numbril andmete põhjal, et tema ärikulud olevat elukindlustuse alal kõige väikesemad ning selletõttu tulevat kindlustus nende juures kõige odavam. Iseenesestki mõista mõjutavad ärikulud kindlustuse hin-

Meie seltsi puutuvas osas on võrdluses eksitud järgmistes punktides:

1. Meie preemiad on aktsiaselts „Oma“ preemiatest märksa odavamad (mõne kindlustusviisi juures isegi kuni 13%). Loomulikult lasuvad ärikulud, mis tavaliselt protsentuaalses vahekorras

Seltsi välistegelaste nõupidamine 1. ja 2. veebr. s. a. Tartus.

Istuvad (vasakult paremale): insp. V. Kask, asjaajaja J. Nirk, insp. J. Konze, ja G. Aan. Seisavad (vasakult paremale): instruktorid O. Kurrikoff, G. Villemson, V. Kangur, E. Abel, A. Univer, F. Eljas, tulek. jsk. juhataja A. Zupping.

da, kuid oleks täiesti ekslik ja isegi reklaami jaoks liiga pealiskaudne võte otsustada ärikulude kõrguse üle ühe ainukese statistika kuukirjas toodud väljavõtte järele, milles esinevad arvud pealegi pole välja arvatud ühesugusel alusel ning seega pole üldse võrreldavad.

kindlustussumadega, madalamatel preemiatel suurema protsendina kui kõrgematel.

2. 1927. a., millise aja kohta 1929. a. juunikuu statistika kuukirja andmed käivad, ei ole meil arvestatud aeglastatud preemiaid, mis „Oma“ aruandes moodustavad tervelt 65% tegelikult sisse-

kašeeritud preemiatest. Kui meie seltsi preemiatele oleks samuti juure lisatud aeglastatud preemiad, mis iseenesest kulude osas mingisuguseid suurenemisi esile ei kutsu, alaneks selle läbi kahtlemata tunduvalt meie kulude protsent.

3. Aktsiaselts „Oma“ ja meie seltsi ärikulud arvestatakse nähtavasti erinevatel alustel. Meil kirjutatakse kõik aasta jooksul tehtud kulud maha, kuna „Oma“ osa neist järgneva aasta peale ette kannab. Nii näiteks figureerib „Oma“ 1928. a. aruandes kulude ülekannet 1929. a. peale 2.356.282 sendi suuruses. Mis see summa endas sisaldab ning palju sellest elukindlustuse alale langeb, on teadmata. Ilma nende andmeteta ei saa aga võrrelda meie ja „Oma“ ärikulusid.

Peale selle tuleb veel arvesse võtta edasikindlustuse protsendi kõrgus, edasikindlustuse viis ja tingimused, mis samuti mõju avaldavad nettoärikuludele, millised ongi toodud statistika kuukirjas.

Ei saa ka jätta märkimata, et seltsidel, mis töötavad mitmel kindlustusalal, on raske määrata kindlaks täpsat ärikulude summat iga ala kohta eraldi. Selle tõttu iseloomustab seltsi ärikulude kõrgust õieti tabavamalt üldärikulude protsent, kui mõne ük-

siku ala kohta enam-vähem kunstlikult välja arvatud ärikulude osa.

Üldärikulude protsendi poolest seisab aga „Oma“ ülemaalse tegevuspiirkonnaga seltsidest kaunis esikohal ning õieti sel alal ongi temale senini võistlejate poolt rohkesti etteheiteid tehtud, mille tõttu paistab imelikuna, et „Oma“ siiski söandab teatud ebamäärase arvutuse põhjal ärikulude käsitlemisega ülaltoodud viisil välja tulla.

Ka ei saa ühe aasta ärikulud, käesoleval juhul 1927. a. omad, mille kohta 1929. a. juunikuu statistika kuukirja andmed käivad, kaugeltki olla mõõduandvad kindlustusmaksude kõrguse väljaarvamisel. Eriti elukindlustuse alal on olukord 1927. a. saadik sootuks muutunud, mille tõttu selle aasta andmetega opereerimine liiatigi ajast mahajäämiseks osutub.

Seega näeme, et 1927. a. kohta ühekihtselt võetud ärikulude normid kindlustusmaksude kõrguse peale mingisugust mõju ei saa avaldada ning meie preemiad, nagu käesoleva numbri teises artiklis „Dividendiküsimus elukindlustuses“ arvudega tõestatud, „Oma“ga võrreldes kindlustusevõtjatele kaugelt soodsamateks osutuvad.

Dividendiküsimus elukindlustuses.

Dividendiküsimus on elukindlustuses üks olulisematest ja tähtsamatest probleemidest, kuna dividendi (s. o. kasu osa) jagamisest oleneb elukindlustusmaksude kõrgus.

Nagu teada, tugenevad elukindlustuspreemiate kalkulatsioonid suurustele (kapitalide hoiuprotsent, suremustabel ja valitsemiskulud), mis valitud väga ettevaatlikult ja tegelikke olusid alahinnatult. Et tegelikud olud võivad osutada palju soodsamateks, siis põhjustab teoreetiliselt kalkuleeritud väärtuste ja tegelikkude väärtuste vahe kasu tekkimist ja nimelt järgmistest algallikatest:

1. Tegelik kapitali hoiuprotsent on kõrgem kui preemiate ja preemiatagavarade arvutamise aluseks võetud protsent. Esimene on praegu 6—8%, teine 4%. See n. n. protsentkasu on olulisem kasu algallikas.

2. Tegelik suremus on väikesem kui suremustabelis ette nähtud.

3. Tegelikud valitsemiskulud on väikesemad neist kuludest, millega arvestatud preemiate arvutamisel.

4. Mitmesugused teised vähem tähtsad kasuallikad.

Saadud kasu võib kindlustusevõtjatele mitmel viisil ära jagada. Dividendi süsteemi, mille järele kasud jagatakse silmas pidades nende saamise allikaid, nimetatakse loomulikuks dividendisüsteemiks.

Dividendi jagamine selle süsteemi järele sünnib nii, et tegelikult saadud ülejäägid jagatakse poliisiomanikkude vahel selle järele, nagu igaüks neist osa võtnud kasu tekitamisest. Kahtlemata on see kasu jagamise viis kõige õiglasem.

Loomulik dividendisüsteem on laialdaselt tarvitusel Ameerikas (koguni sunduslik valitsuse poolt), Inglismaal ja Saksamaal ja propageeritud elukindlustuse alal tuntud autoriteetide, kindlustusmaatikutate dr. Höckner'i (Leipzig) ja dr. Berger'i (Viin) poolt.

See süsteem on ka meie seltsis dividendi jagamise aluseks.

Peale loomuliku dividendisüsteemi on olemas veel n. n. kunstlikult kasvav dividendi süsteem, s. o. dividend määratakse juba ette ära terve rea aastate peale kunstlikult kasvava skeemi järele.

Selle süsteemi ebaotstarbekohasus seisab peamiselt selles, et tuleb teha ennustusi tuleviku jaoks näiteks hoiuprotsendi kõrguse, suremuse, ärikulude jne. suhtes, milliste täitmise aga väga küsitav.

Meil on K/S „Oma!“ maksma pandud dividendi süsteem, mille juures ka teatud eeldustel ennustatakse dividendi kõrgust pikema aja peale ette. Reklameeritakse isegi, palju tuleks kindlustusevõtjal kogu kindlustusaja kestusel preemiaid tasuda jne.

Kuid ka „Oma“ on selle juures kokku põrganud ületamata raskustega ning kirjutab 7. aug. 1929. a. nr. 3559—E all ühele oma kliendile järgmist:

„Samuti ei saa ükski kinnitusselts, kes kinnitusevõtja vastu täiesti õiglane tahab olla, kogu sissemaksu juba kinnituse alguses

täpsalt ette välja arvata, sest dividendi suurust määravad kasutegurid võivad kinnituse kestuse jooksul muutuda.“

Seega määrab „Oma“ ise ära oma tabelites toodud ennustuste tõeliku väärtuse ning meil ei ole sellele enam midagi juure lisada.

Dividendi jagamise algus.

Suuremal osal meie kodumaa kindlustusseltsidel algab dividendi jagamine neljandast kindlustusaastast. Erandiks on K/S „Oma“, kus dividendi jaotus algab teisest kindlustusaastast. Ekslik oleks aga arvata, nagu oleksid selle tõttu K/AS „Oma“ kindlustusevõtjad varema dividendi jagamise alguse tõttu meiega võrreldes kuidagi viisi eelistatumas seisukorras. Siin tuleb silmas pidada asjaolu, et K/AS „Oma“ elukindlustuspreemiad on tublisti kõrgemad võrreldes meie preemiatega. Näiteks meie tabel I (kindlustus surmajuhuks) on keskmiselt 10% odavam, tabel III (segakindlustus) aga keskmiselt 5% odavam K/AS „Oma“ vastavatest tabelitest.

Lisamärkusena võib tähendada, et isegi meie tabel XIV (kindlustus kahekordse kindlustussumma väljamaksuga peale mehe ja naise surma) on odavam K/AS „Oma“ harilikust ühekordse väljamaksuga segakindlustuse tabelist. Võrreldes esimestel kindlustusaastatel K/AS „Oma“ dividende (nende dividendi süsteemi A järele) ja meie preemiaid tabel I ja tabel III järele, saame järgmise pildi:

Tabel	Kindlustusaasta	K/AS „Oma“ dividend	Meie preemia on keskmiselt odavam K/AS „Oma“ preemiast
		Protsentides K/AS „Oma“ preemiast	
I	1	—	10 %
	2	5 %	10 %
	3	10 %	10 %
	Kokku 15 %		Kokku 30 %
III	1	—	5 %
	2	5 %	5 %
	3	10 %	5 %
	Kokku 15 %		Kokku 15 %

Seega ei paku „Oma“ varajane dividend meiega võrreldes maksumingimustes mingisuguseid soodustusi ning meie tingimused jäävad ilma varajase dividenditagi mitmes osas „Oma“st soodsamateks.

Kindlusta õigel ajal!

Aeg ahvatleb meid oma salapärasusega hällist hauani — edasi lõpmatusse igavikku. . .

Inimese ülesanne on ajaga sammu pidada, omada ja saavutada kõiki paremusi, mida inimkond määranud oma elu nõueteks.

Aeg lendab ohjeldamatu kiirusega. Niisama ka inimõistus taotleb uusi väärtusi, et neid kasutada võitlusel olemasolu eest.

Üheks silmapaistvamaks väärtuseks on kahtlemata kindlustus-idee.

Tänapäevani pole leitud selle asemele ühtki teist, mis oleks parem. Kindlustuse põhimõtte seisab seega võitmatult mineviku, oleviku ja tuleviku inimkonna väsimatu teenijana.

Tema käsutuses seisavad suured rahvahulgad, kes on kindlustuse kaudu ühendatud ühiseks tugivaks võitlusrinnaks.

Me teame, et igasugust vara, mis inimesel elus omandada lastud, varitseb hädahoht. Ka elu ise on vaid ettenägematu ajaküsimus, mis kustub teadmatul tunnil. —

Inimene jääks mõistmata olukorda. Ta kaotaks tasakaalu, loova ja koguva eesmärgi, kui poleks mitte nende pahede tagajärgede eest kaitsvat vahendit — kindlustust.

Kindel teadmine aga ja lootus ühiskaitse — kindlustuse suure

jõu peale loob rahuliku meeleolu ja õhutab looma uusi väärtusi.

Kahjuks aga kohtame ka tänapäeval veel inimesi, kes elavad alateadlikus rahus ega aima nende vara ja elu ähvardavaid hädahohte.

Kindlustusmeestel tulevad need välja otsida, selgitada nende ükskõiksuse ekslikkust ja sellest tekkida võivad hädahohtu.

Igasugu viivitus, kõhklemine, on tuimuse ja ajast maha jäänud inimese tunnus.

Peame kasvatama teadlikkust. Peame ise olema teadlikud ja vastavate kogemustega.

Kas pole kurb, kui tuli hävitab elamud ja muu vara ja meie pole selle kindlustamiseks midagi õigel ajal teinud. Kas pole ka valus, kui perekonnapea lahkumine riisub perekonnalt majandusliku tasakaalu. Meie südamele koputavad kõik need kaebed. Kindlustusmees peab leidma tee, et tuua ja kindlustada päikesepaistet igasse perekonda — õigel ajal. See on ta otsekohene ülesanne.

Meie, esitajad, peame valgust viima sinna, kus pime. Õhutama kokkuhoidu seal, kus sellest senini lugu ei peeta. Ka seal, kus juba rikkus varaks, peame aitama kindlustada selle püsi.

Meie töö on suure tähtsusega.

Meie peame ka oma töö vääri- lised olema.

Juhan Konze.

Härrad esitajad! Olge täpsad kuuaruannete esitamise ja rahaliste arvete õiendamise, millega võimaldate seltsile korraliku asjaajamise.

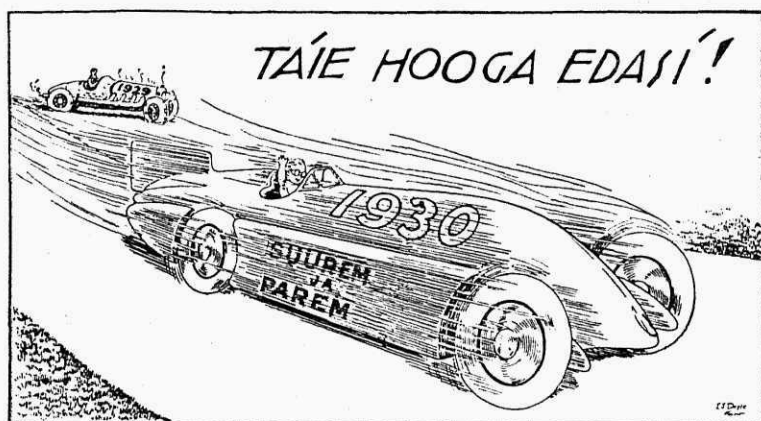
Tagasiostuväärtus ja preemiavaba summa.

Kõikidele meie elukindlustuspoliisidele tähendatakse tagasiostuväärtuse ja preemiavabade summade tabel. Oleks sellepärast vajalik lähemalt puudutada nende mõistete tähendust.

Meie kindlustustingimuste § 27, 30 ja 36 järele on kindlustusevõtjal kindlustuse kestusel üle 3 aasta võimalus: 1) kindlustuslepingut täielikult lõpetada ja poliisi selt-

(juhul, kui kindlustatu on elus) või kindlustatava enneaegse surma korral, kohe peale surma.

Tagasiostuväärtuse ja preemiavaba summa suurus on kindlustuse kestusest, kusjuures kindlustuse kestuse all mõistetakse aega, mille vältel preemiad tasutud. Igale kindlustuse kestusele vastab oma tagasiostuväärtus ja preemiavaba summa, mis on seda

Kiiremale sõidule ikka suuremate ja kõrgemate sihtide poole. Selleks meiegi soovid välismeestele eeloleval aastal.

sile tagasi müüa. Seltsi poolt makstakse sel juhul poliisil tähendatud tagasiostuväärtus. 2) Kindlustust ilma preemiade tasumiseta jõusse jätta preemiavaba summa suurus. Näiteks tabel I järele sõlmitud kindlustuste juures makstakse sel juhul surma korral mitte kindlustussumma, vaid poliisil tähendatud preemiavaba summa. Tabel III järele sünnib preemiavaba summa väljamaksmine kas kindlustuse kestuse lõpptähtpäeval

suuremad, mida kauem on kestnud kindlustus.

Tagasiostuväärtuse suurus on võimalik ka seltsilt poliisi peale laenu saada.

Tagasiostuväärtuste ja preemiavabade summade arvutus.

Tagasiostuväärtuste ja preemiavabade summade arvutus sünnib kindlustustingimuste § 30 ja 36

järele. Nende arvutuste aluseks on preemiatagavara mõiste.

Preemiatagavara on summa, mida kindlustusselts selleks, et oma kohustusi tulevikus kindlustusevõtja vastu täita, sissemaksitud preemiatest reserveerima peab. Preemiatagavara suurus oleneb kindlustuse kestusest. Mida kauem on kindlustus kestnud, seda suurem on preemiatagavara.

Selgituseks olgu tähendatud, et preemiatagavara ei ole võrdne sissemaksitud preemiatele, vaid väikesem ja nimelt seltsi poolt kindlustuse kestusel kantud valitsemiskulude ja suremustabeli järele surmajuhude katteks makstud summade võrra.

Täppis preemiatagavara arvutamine sünnib kindlaksmääratud matemaatiliste arvutusviiside põhjal.

Tagasiostuväärtuste saamiseks vähendatakse tagasiostu momendil olemasolev preemiatagavara 1% võrra kindlustussummast. Saadud ülejäägist 80% on tagasiostu väärtus peale 3-aastase kindlustuse kestuse. Preemiatagavara protsendi suurus tõuseb iga aasta ühe protsendi võrra, niikaua kui tagasiostuväärtus võrdub preemiatagavarale, mis vähendatud 1% võrra kindlustussummast. Meie näeme, mida kauem on kindlustus kestnud, seda soodsam on tagasiostmine.

Uus kindlustusinspektor.

Majandusministeeriumi koosseisude muutmisel on senine kindlustusinspektor H. Tomp ametist vabastatud ning uueks krediitastutuste ja kindlustuse inspektoriks

Preemiavabade summade arvutamise aluseks on ühekordne preemia. (Teatavasti on kindlustusi võimalik sõlmida ka ühekordse preemiamaksu tasumisega.) Olemasolevat preemiatagavara vaadeldakse kui ühekordset preemiat, mille eest kindlustatav omale uue kindlustuse ostab preemiavaba summa suuruses.

Sageli esineb küsimus, miks ei ole võimalik tagasiostu korral kõiki sissemaksitud preemiaid tagasi saada.

Järgmistel põhjustel on see võimatu:

1) Seltsil on olnud kindlustuse kestusel kulusid.

2) Selts on kandnud riisikot, s. o. vastutust. Surmajuhul enne tagasi ostmist oleks selts kohustatud olnud tervet kindlustussummat välja maksuma.

Lõpuks olgu tähendatud, et iga kindlustus sõlmitakse ikka selle sihiga, et seda jõus hoida, sest ainult sel juhul on kindlustusest tõesti tulu. Sellepärast sündigu poliiside tagasimüümine ainult äärmistel juhtudel, kus raske majanduslik olukord või teenistuseta olek tõesti ei võimalda preemiate tasumist. Ning sel juhul oleks soodsam seda kindlustust preemiavabana jõusse jätta.

E. Brüller.

määratud senine majandusministeeriumi peasekretär A. M a t t o.

Uus kindlustusinspektor on lõpetanud Tartu ülikooli õigus- ja majandusteaduskonnad ning töötanud varemalt ühistegevuse alal.

Jaan Erman †

7. jaan. s. a. suri meie kauaegne esitaja Tõrvas linnasekretär Jaan Erman.

Kadunu sündis 29. mail 1895. a. Hummuli vallas. Lõpetas vallaning kihelkonnakooli ja töötas ilmasõja puhkemiseni vallasekretäri abina Tartumaal, mil mobiliseeriti. Enamlased mõistsid ta surma, kuid Ermanil läks korda põgeneda Doni kasakate juure, kust astus Wrangeli väkke. Pärast Eesti-Vene rahulepingu sõlmimist tuli tagasi kodumaale ja asus Tõrva. Erman oli peale oma otsekoheste ülesannete veel agaalit tegev tuletõrjes, lastekaitse ühingu ja kaitseliidus.

Kadunut jäi leinama abikaasa kahe lapsega.

Olgu kodumaa muld visa töömehe põrmule kerge!

Kodumaa kindlustusseltside juhatuste koosseisud.

1928. a. aruannete järele.

„E. Lloid“ — Peadirektor: L. Rasmussen. Juhatuse esimees: K. Päts. Teised aruandes avaldamata.

„Eka“ — Baron A. Maydell, baron E. Rosen, H. Koch, Cl. Scheel, H. Witte, A. Schmidt, I. M. Kruus.

„Polaris“ — M. Luther, E. Fahle, E. Forsman, E. Sporleder, C. Stude, K. Mauritz, G. Mirlieb.

„Turis“ — Viimased koosseisud avaldamata. 1924. a. koosseis oli: V. Schneider, J. Linnamägi, I. Jegorov, P. Winter, L. Jakobson, M. Weber.

„E. Union“ — Joh. Reinthal, H. Heinrichson, J. Sitska.

„Põhja“ — F. Berg, H. Rauert, Th. Seisler, G. Reuss, E. Kübarsepp.

„Eeks“ — J. Nihtig, J. Kallas, K. Kornel, L. Püss, M. Temant.

„Talu“ — R. Kuris, O. Köster, R. Penno.

„Oma“ — L. Olesk, K. Luik, O. Pärlin, H. Lauri, J. Jans, E. Üunapuu, A. Kohver, M. Kruusimaa, K. Pajos, E. Saar ja A. Ehrlich.

„Eesti“ — Auesimees: K. Parts. Juhatuse: I. Ostrat, I. Kaart, prof. P. Kõpp, T. Tamm, P. Juck.

Ärge laske end kohutada arvitava võistluse läbi. Tööpoolest pole see sugugi nii suur: enam vähem korralikku äri teevad ainult vähesed tublid agendid, kuna teised käed rüppe panevad ning ainult nime järele agendid on.

Aidake kaasa propaganda loengute korraldamisele kohtadel!

Selts on hakanud korraldama üle maa propaganda loenguid elukindlustuse tähtsuse üle, milleks on kavatsus ära kasutada mitmesuguste organisatsioonide poolt kohtadel peetavaid kursusi, kõneõhtuid jne. Korraldatavad loengud ei kannaks reklaami ilmet, vaid selgitavad üldiselt kokkuhoiu tarvidust ning selle ideaalsemat viisi — elukindlustust.

Kuna sarnasena need loengud on kohandatavad pea igasugustele kursustele ja ettekannete-õhtutele, on loota, et nende pidamiseks vastavate organisatsioonide poolt takistusi ei tehta. Mitmed ühiste-

geliste asutuste revisjoni liidud on senini sarnaste loengute pidamiseks nende poolt korraldatavatel kursustel lahke nõusoleku annud.

Kuna seltsil puudub eriline lektorite instituut, lasub loengute pidamise kohustus peamiselt meie välisorganisatsioonile — inspektorite, instruktorite ja esitajate õlgadel. Palume eriti kõiki esitajaid kohtadel, kel see võimalik, loengute pidamisele igapidi kaasa aidata, kuna sellest ei jää tulemata kasu ka Teie endi tegevusele. Musterloenguid palume nõutada kas seltsi juhatusele või osakonnalt.

Seltsi tegevuse alalt.

SELTS 1929. a. EDUKALT TÖÖTANUD.

Esialgsete kokkuvõtete järele ulatuvad seltsi tulud preemiatest 50.582.530 sendini (läinud aastal 38.158.576 senti). Seega tõus 32,56%. Erilist tõusu näitab jällegi elukindlustus, mil alal uus toodang võrreldes eelmise aastaga tõusnud ligi 300% võrra. Vastavalt sellega tõusevad kahtlemata ka seltsi tagavarad ja reservid, mille väljaarvamiseks ollakse praegu ametis.

Üldse on seltsi tegevus viimase kolme aasta jooksul tõusnud pea kahekordseks. Nii olid preemiad: 31. dets. 1926. a. 26.802.400 snt. 31. „ 1929. a. 50.582.530 „

SELTSI VÄLISTEGELASTE NÕUPIDAMINE.

1. ja 2. veebr. s. a. korraldati Tartus seltsi välistegelaste (inspektorite ja instruktorite) nõupidamine, kus läbi arutati eeloleva aasta tegevuskava ja terve rida teisi praktilisi küsimusi.

Lõpuks tutvuneti ka hoonete hindamise tehnikaga.

UUS AGENTIDE JUHATUS-KIRI

tulekindlustuse alal on juhatuse otsusega maksma pandud, alates 1. jaan. s. a. Kes esitajatest uut juhatuskirja senini ei ole saanud, palume seda kohe nõutada.

„Keskinäisyys“

Uue aasta töökavad ootavad teostamist. Olgu meie „kotka“ lend ülesseatud sihtide poole juba algusest peale kiire ja võimas!

Toimetus: Tartu, Suurturg 10.

Väljaandja: Kindlustusselts „Eesti“.

Vastutav toimetaja: J. Nirk.

„Postimehe“ trükk, Tartus 1930.